

Stef Grondelaers (a) & Els Beerten (b)

(a) Meertens Instituut Amsterdam

(b) St. Jozefscollege Aarschot

Contact: Stef.grondelaers@meertens.knaw.nl

Elsbeerten59@gmail.com

“En als we eens op aarde bleven?” Een haalbare norm voor het Belgische Nederlands

Als kind van de ABN-acties is Stef Grondelaers opgegroeid met het idee dat er maar één soort goed Nederlands was. Als taalwetenschapper heeft hij de afgelopen jaren ontdekt dat er voor dat Groot-Nederlands geen basis (meer) is in Vlaanderen, en dat jongere Vlamingen steeds minder oren hebben naar een Nederlands dat niet het hunne is. Maar wat moeten Vlaamse jongeren dan wél leren in de klas?

Auteur Els Beerten is al haar hele carrière lang op zoek naar een variëteit van het Nederlands die ze de hare kan noemen: “Omdat de personages in [mijn boek] *Allemaal willen we de hemel* uit de tijd van mijn grootouders stammen, spraken ze in mijn hoofd hun dialect. Maar ik wilde geen dialect schrijven. Dan zou ik fonetisch schrijven, en ik was ten slotte met schrijftaal bezig. Ik wilde een taal bedenken die het authentieke kon vatten, maar toch door iedereen in Vlaanderen en Nederland gelezen kon worden” (Annie M.G. Schmidtlezing 2015).

Vanuit hun respectieve invalshoeken pleiten Grondelaers en Beerten voor een Belgisch Nederlands dat naast het Nederlandse en het Surinaamse Nederlands kan staan, en dat bruikbaar is voor leerling, docent en schrijver.